

Palstateksti

"Uudelleen kastajat"

Toisinaan meitä helluntailaisia saatetaan nimitellä ehkä hieman pilkallisestikin "uudelleen kastajiksi." Onhan käytössämme Raamatullinen uskovien kaste, emmekä käytä esimerkiksi lapsikastetta uskomme tunnuksena. Raamattuhan selkeästi antaa ymmärtää, että **kaste liittyy aina uskoon tulemiseen ja parannuksen tekemiseen.** Se on päätös, jonka ihminen itse valitsee ja valintansa tunnukseksi antaa kastaa itsensä Kristuksen nimeen.

Raamattu tuntee tilanteen, jossa edellinen kaste ei riittänyt, siitä huolimatta, että kaste oli saatu Jumalan lähettämältä mieheltä. – Tarvittiin uskovien kaste, Jeesukseen Kristukseen ja tätä seurasi välittömästi Jumalan läsnäolo niin konkreettisen voimallisesti, että he tulivat täytetyksi Pyhällä Hengellä. Lisäksi tapahtui voimallisia ihmetekoja.

Apolloksen ollessa Korintossa Paavali vaelsi ylämaakuntien läpi ja tuli Efesoon. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen tullessanne uskoon?" He vastasivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, että on Pyhä Henki." Hän kysyi: "**Millä kasteella teidät sitten on kastettu?**" He vastasivat: "**Johanneksen kasteella.**" Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan Häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen." **Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.** Paavalin pannahessa kätensä heidän päälleen **Pyhä Henki tuli heihin**, ja he puhuivat kielillä ja profetoivat. Apt.19:1-6[*JKR]

Uskotko, että tämän kaiken voi kokea vielä tänäänkin? Näyttäisi olevan, että **Jumala odottaa** meiltä **uskollisuutta ja kuuliaisuutta**, jonka Hän sitten palkitsee voimallisilla asioilla. Se "**häpeä**," että seuraisit uskollisesti Jeesuksen antamia esimerkkejä (Matt.11:29, Luuk.14:27, 9:26) saattaa kuitenkin olla juuri se tie, jossa saavutat Jumalan siunatun läsnäolon elämäsi.

Miksi on tärkeää tarkoin noudattaa sitä kaikkea, mitä tiedämme Jumalan antamista ohjeista? (5.Moos.5:1, Matt.28:20) – Saman voisi kysyä toisinkin päin; *miksi kaiken täytyisi tehdä eri tavalla, kuin Jeesus on opettanut?* Eikö juuri se, että **seuraamme Häntä ja teemme Hänen tahtonsa mukaisia asioita, ilmennä mitä parhaimmalla tavalla vilpittöntä ja aitoa uskoamme ja rakkauttamme Häntä kohtaan?** Ajatellessamme kastetta, emmekö voisi tehdä sitä juuri siten, kuin apostolisena aikana tehtiin? Emmekö tahdo ymmärtää, **ettei lapsikasteilla ole mitään merkitystä** jumalattomalle ihmiselle, joka täysin Jumalasta piittaamattomana elää harjoittaen kaikkinaisia syntejään. – *Sittenkö hän kuvittelee vain menevänsä taivaaseen, kaikkine pahoine tekoinensa sanoen, että lapsenahan vähän ripoteltiin vettä!*

Haluan osoittaa sinulle, **ettei lapsikaste riitä taivasosuuteen.** Koko sanaa "lapsikaste" ei edes löydy Raamatusta! Haluan sinun ymmärtävän, ettei kysymys ole rituaalista, sen noudattamisesta tai erilaisista suoritteista. **Jumala on kiinnostunut sydämemme asenteista ja siellä olevasta uskosta.** Sen hedelmän tulisi kasvaa siinä määrin, että vilpittön usko Jeesukseen näkyisi myös elämämme valinnoissa ja teoissa. (Jaak.2:20, 26) Olemmehan kuin kirjeitä maailmassa ja meidän viestimme tulisi olla hyvin selkeä armollisesta Jumalasta. Ellei elämämme hedelmä eroa jumalattoman maailman menosta millään tavalla, kirjeemme muste on aika haaleaa ja vaikeasti luettavaa.

"Onhan ilmeistä, että te olette **Kristuksen kirje**, meidän toimestamme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan **ihmissydämiin**. Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan. Meillä ei tosin ole itsellämme kykyä ajatella jotakin, aivan kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta." 2.Kor.3:3-5[*JKR]

Tunnustautuessani Jeesuksen seuraajaksi ja antaessani kastaa itseni Häneen (Gal.3:27), tulen tietoisesti siitä, että Jumalan asioilla on merkitystä ja vaikutusta elämäni. Konkreettinen ojentautuminen ja sitoutuminen saattavat ihmisyyttä yhä lujemmin *hyvän asian* sisälle ja juurtuneina pysymme Kristuksessa.

"Kristus asukoon uskon kautta sydämissänne, että te rakkautteen juurtuneina ja perustuneina voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä. Siten te tulette osallisiksi Jumalan kaikesta täyteydestä." Ef.3:17-19[*JKR]

En usko, että sillä on merkitystä, *kuinka monta kastetta olet saanut.* Tärkeämpää on se, mihin, kenen nimessä ja kenen tahdosta olet kastettu. – **Minulle ei tehty lapsena väkivaltaista pakkoliittämistä** kirkkoon tai hengellisiin rituaaleihin. Pidän tärkeänä sitä, että valitsen tieni suunnan Jumalan

antamin mahdollisuuksien. Onhan miltei hullua ajatella, että **isä ja äiti olisivat "Jumalan asemassa" määrittelemässä ihmisten iankaikkisuuskohtaloita!** Eihän Raamattu missään kohden opeta sillä tavoin?! – *Entäpä miten käy sen, jota isä ja äiti eivät ole älyneet kastaa lapsena?* – Joskus tuntuu, että ihmeellisen kauaksi olemme eksyneet totuudesta ja evankeliumin poluilta! Jumala on kyllä tehnyt polut suoriksi, mutta he itse etsivät monia mutkia matkaan. (Saarn.7:30)

– On siis tärkeää tulla **oikein perustein** kastettavaksi, **parannuksen** tehneenä ja **uskoon** tullessa. **Kuuliaisuus** myös tässä, saattaa olla hyvin kohtalokasta, nimittäin Jeesus itse sanoi, että "**joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.**" (Joh.3:36)

– **Uskallatko** sinä tehdä tietoisien valinnan ja **kieltää itseltäsi apostolisen kasteen**, jonka Jeesus Kristus on itse asettanut? Itse en ottaisi sitä riskiä, että turvautuen selittelyihin, käsityskykyihin, tapoihin toimia ja vastaaviin verukkeisiin, kieltäisin itseäni seuraamasta Jeesuksen opetusta ja kulkisin siinä elämäni tuhoon.

Näin te teette Jumalan sanan tyhjäksi opettamalla omaa säädöstänne. Paljon muuta samantapaista te teette." Mark.7:13[*JKR]

Mikäli olet **estetty menemään kasteelle**, älä huoli. Muistat varmaan Jeesuksen rinnalla olleen ryövärin, joka uskoi elämänsä viimeisillä hetkillään Jeesukseen. Hän ei ehtinyt kasteelle, ei hyvittääkään ensimmäistäkään pahaa tekoaan, ei hän ehtinyt tekemään hyviä palveluksia köyhille, sairaille tai kenellekään apua tarvitsevalle. **Kuitenkin Jeesus sanoi hänelle; "tänä päivänä olet oleva kanssani paratiisissa."** (Luuk.23:43)

Kaste on siis niille, jotka elävät. – Vielä tänään, jos voit kuuliaisesti vaeltaa uskon tietä, **anna kastaa itsesi uskossa Jeesuksen Kristukseen**, niin saat elämän sielullesi. Toisinaan Jumala joutuu viemään meitä erittäin suuriin ahdinkoihin, kunnes olemme valmiita seuraamaan Jeesusta ehdoitta ja ilman verukkeita. Ethän tahtois joutua tottelemattomuuden tähden Jumalan kurituksen alle? (Hepr.12:6, 10)

Rakastava ja armollinen Jumala tahtoo toteuttaa tahtoansa jokaisessa ihmisessä. Hän armoissaan **antaa syntisi anteeksi** ja Hän on **valmistanut** Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa pääsyn ja etuoikeuden tulla taivaaseen, **mutta Hän tahtoo antaa vielä rikkaamman ja yltäkyläisen elämän jo täällä ajassa**. Se on sulaa hyvyttä ja laupeutta armollisen **Paimenen alaisuudessa**. Hänen tahtonsa on ilo täyttää, koska se tekee pelkkää hyvää jokaiselle ihmiselle. – **Hän**, joka luotunsa tuntee, **tietää** kyllä, **mitä tarvitsemme**. Siksi Jeesuksen jalanjalkia seuraten, **ei ole mitään ongelmaa kasteelle menemisessä**. Katsellen Hänen kirkkauttaan ja seuratussa Hänen viitoittamaansa tietä, saamme rikkaan elämän ja kerran pääsyn perille, kirkkauden maahan.

Haluatko tutkia Raamatusta "kaste-aihetta"? Olen kerännyt sitä käsittelevät Raamatunpaikat internetin osoitteeseen: <http://pasikallio.fi/Raamis/Kaste.htm>

